ДНЕВНИКЪ XXV.

Засѣдание отъ 8-й Декемврий 1879 година.

Подъ прѣдсѣдателството на Ив. Евстр. Гешовъ.

Засѣданието ся открива часа въ 12, пладне. Присѫтствуватъ 45 члена; отсѫтствуватъ 9; отъ тѣхъ, безъ отпускъ 7: Груевъ, Бояджиевъ, Крьстевъ, Юруковъ, Юнтовъ, Рабинъ Ефенди.

Секретарьтъ обявява на Събранието, че по причина на краткостьта на врѣмето протокола на послѣдното засѣдание не е свьршенъ, за да бѫде прочетенъ въ днешното засѣдание.

Той прочита съкращението на постѫпалитѣ прошения въ слѣдующий рѣдъ:

1-о. Старшинский съвѣтъ въ с. Миричлери (Чирпанска околия), проси въ името на селото, да ся отстѫпи тая-годишния десятъкъ на селото, съ задлъжение да го повьрне на идущата жетва.

2-о. Производителитѣ на соль въ Анаполь молятъ за въ бѫдѫще да се взиска отъ тѣхъ десятнното право, както ся то взисква у производителитѣ въ други нѣкои държави а да не ся взима повече и несъразмѣрно както до сега ся вьршило.

3-о. Подпоручикъ Паница проси да му ся даде една степендия за да свьрши курсъ въ по високо военно училище.

4-о. Производителитѣ на соль въ Анаполь молятъ още да имъ ся отстѫпи или въ натура по кило на всяка солница, или стойностьта 15 гроша на едното кило. защото инакъ не могѫтъ да наваксатъ на голѣмата си нужда отъ соль.

5-о. Старейский съвѣтъ въ село Демерджи-кьой (Овче-Хълмска околия) моли да ся отстѫпи 90 кила храна на селото, която да платятъ на идущата жетва.

Тия прошения ся прѣпращатъ, съгласно съ В. Правилникъ, на коммиссията за прошения.

Пристѫпва ся къмъ дневний редъ; 1-й въпросъ е рапортътъ на коммиссията за прошения.

Милковский, Докладчикътъ на Коммиссията, чете отъ трибуната рапорта. Вьрху прошенията на рапорта ставатъ слѣдующитѣ бѣлѣжки.

Хаканов ъ, като забѣлѣжва, че продажбата на дѣсятъка причинява вече и ще причинява сумма злини на бѣдната класса, иска обяснение относително до канала по който правителството е съобщило на населението за продажбата на житний десятъкъ, защо, съ коя цѣль то е употрѣбило тоя каналъ, а не на оня, който би трѣбвало, и, най сетнѣ, мисли ли правителството, че е достатъчно обявило на селянетѣ, че ще имъ ся продава десятъка отъ хлѣбнитѣ произвѣдения.

Директорьтъ И. Груевъ съобщава, че, до колкото знае, писало ся бѣше по всиккитѣ префектури, до финанциялнитѣ чиновници и до бирницитѣ да обявятъ на населението, че може да ся купи десятъка и желающитѣ да купатъ да си прѣдставятъ цѣнитѣ въ опрѣдѣлений срокъ. На урѣченото врѣме въ нѣкои мѣста непожелали да купятъ десятъка, между тия послѣднитѣ сж чирпанскитѣ села. Поради това обстоятелство правителството прѣдаде останалий десятъкъ на търговцитѣ, които ся бѣха прѣставили да го вематъ. Но десятъкътъ не ся даде тъй евтино както на селянетѣ. Подробности може да ся искатъ отъ Д-ра на Финанциитѣ.

Д-ръ Странски сподѣля забѣлѣжката на Д-ръ Хаканова, че ако ся продаде десятъка на търговцитѣ, ще произлезе бѣда за бѣдното население, и си запазва правото да говори върху това слѣдъ обясненията на Д-ра на Финанциитѣ. А сега той желае да знае какво ще стане съ Овче-Хълмский Околиский Сждия, ще продължава ли да си занимава службата или ще прѣстане, догдѣто ся разглѣда дѣлото му отъ когото трѣбва?

Директорьтъ на Правосждието отговаря, че Орг. Уставъ не позволява да ся вади отъ служба единъ чиновникъ догдѣ не му ся докаже вината, понеже за Овче-Хълмский сждия не е доказано, че е виновенъ, то той ще продължава да стои на поста си.

Кесяковъ прѣдставя на бюрото една бѣлѣжка споредъ която помѣнатий Сждия злоупотрѣбилъ отъ незаписването въ книгитѣ 2180 гр., и моли да ся присъедини при дѣлото на подсждимий.

Директора на Правосждието съобщава, че едно подобно дѣло ся намѣрва сега въ сждилището, не знае да ли не е сжщето.

Калчевъ забѣлѣжва, че касателно степендиитѣ коммиссията не трѣбва да ся задоволява, безъ да испита способностьта и ревностьта на просителъ, да прѣпоржчва на Директора на Войната да отпуща стипендии, понеже стипендиитѣ сж тъй малко. При това той забѣлѣжва на Директора на Правосждието че, както той на скоро увѣряваше, сждиитѣ като ся назначаватъ всѣкий на врѣме не вижда сериозна мжчнотия въ отстранение отъ служба обвиняемий въ злоупотрѣбление сждия.

Калчевъ казва още, че коммиссията за прошения не трѣбваше да остави висяща резулюцията си върху отстжпването десятъка на 7-тѣ села.

Директорьтъ казва, че освенъ двѣ прошения противъ помената Сждия, подадени отъ бивши негови писари и находящи ся сега подъ разглѣждание, всичко друго относително до злоупотрѣбленията на тоя сждия ся знае отъ слухове. Командириваний отъ страната на Дирекцията чиновникъ, вслѣдствие на тия слухове, не намѣри почти нищо, което да оправдае приписванитѣ на сждията злоупотребления.

Свящ. Тилевъ, като ся съмнява въ това какъ ще ся разглѣда дѣлото на сждията отъ тукашното Департаментално Гражданско Сждилище, тъй като и за прѣдсѣдателя на това послѣдното сждилище не ся говори добро, изказва желание да ся прати отъ Дирекцията въ това сждилище единъ человѣкъ да потикне работата, която тъй бавно вървяла.

Директорьтъ отговаря, че оплакване нѣма за друго освѣнъ за забавянието дѣлата които сж постжпвали въ това сждилище. Той отдава бавностьта на многото дѣла които постжпватъ; тъй прѣзъ мѣсяцъ Октомрвий постжпали 480, вслѣдствие на която бавность ся прѣдставилъ законопроектъ за отваряне на двѣ отдѣления въ Сждилището.

Найденовъ казва, че въпросътъ за десятъка, като най важенъ отъ всички, трѣбва да има прѣвъсходството и да получи първъ рѣшението си. Тоя въпросъ, казва той,

длъжи важността си на жетвата, която не стана и на нѣманието на храна, и правителството стори патриотическо дѣло като прѣдизвѣсти неселѣнието, че може да си откупи десятъка. Нѣйде приказанието му ся испълни, другаде обаче, и затова има данни, извѣстията сѫ съобщени по такъвъ начинъ, щото населението не знаяло че навѣрно десятъка ще ся продаде и на каква цѣна ще стане продажбата.

Водимъ отъ горѣизложеното, той прѣдлага да ся издирятъ и накажатъ злоупотрѣбленията, а тъй сѫщо да ся удовлетвори желанието на населението относително десятъка.

Воденчаровъ прѣдлага, въпроса за десятъка да ся тури на дневний рѣдъ за идущето засѣдание, като си запазва правото да говори върху тоя въпросъ.

Хакановъ приема прѣдложението на Воденчарова. При това той благодари на коммиссията за прошения за дѣто прѣпоржчва да ся даде стипендия на просителя офицера, който за да помогне за освобождението на отечеството си е прѣзрѣлъ бѫдѫщето си като напустналъ военната си школа.

Странски мисли, че не ся прѣстѫпва закона и ся удовлетворява населението, ако Овчехълмский сѫдия ся, отдалечи приврѣменно, догдѣ ся разглѣда дѣлото му, отъ служба.

Стамболовъ възразява на Калчева, че Събранието възложи на коммиссията за прошения длъжността да разглѣжда постѫпающитѣ въ Събранието прошения и да дава мнѣнието си по тѣхъ, не каза, че то въ сѫщото врѣме ще бѫде и училищно настоятелство и сѫдебенъ изслѣдователь за да испита повѣдението, качествата и ревността на просителитѣ. Отъ друга страна ако комисията е оставила въпроса, за просимий отъ 7-тѣ села десятъкъ, то е за да иска изясненията отъ Д-ра на Финанцитѣ защо е прѣстѫпилъ заповѣдьта си и послѣ да му ся прѣпоржчи да удовлетвори просителитѣ. При това като говорп за Овчехълмский сѫдия, той казва, че е далечь отъ идеята да го защищава ще каже само ..е, натоваренъ отъ Дирекцията на Правосѫдието, за да испита до колко сѫ основателни слуховетѣ за злоупотрѣбления, които ся прьскатъ за тоя сѫдия, намѣрилъ, за всичко което може да го обвини, само 500 гроша неповърнати и кассиерската му книга малко нерѣдовна.

Калчовъ казва, че изясненията на Хаканова, относително офицери трѣбваше да бѫдатъ изложени и въ рапорта на коммиссията, която при това като ся радва на нѣкое довѣрие отъ страна на Събранието, можеше да запитва Директора на Финанцитѣ направо и да го обвини прѣдъ Събранието. За сѫдията той казва, че причината помѣната отъ Стамболова е достатъчна за да бѫде лишенъ отъ служба.

Вслѣдствие на едно запитване отъ Наумова къмъ Директора на Общитѣ Згради, че желъда на Геренский лѣсъ е продаденъ на частно лице, и геренци за дѣто го въспирали да бере желада, биле глобени въ полза на увредений 8 лири, и врьхъ това прѣдадени на сѫдъ за обезщетение на загубитѣ произлѣзли отъ упорството имъ да не пущатъ нито куповачи нито пратенитѣ отъ дирекцията жандарми да влазятъ въ лѣса за желада;

И. Груевъ съобщава, че дѣлото е свьршено и лицето което сѫ тѫжи прѣдъ Събранието нѣма какво да търси, понеже въ установений отъ закона срокъ, не дало жалба за въззивъ.

Пристѫпва ся къмъ вторий въпросъ отъ дневний рѣдъ, разискването на цѣло и гласуването на законопроекта за прѣстѫпления, сторени прѣдъ и въ врѣме на послѣдната война.

Калчевъ мисли, че нему ся струва че трѣбва да се приеме изобщо проекта, ако не е по погрѣшка казано въ проекта 1876 г. вмѣсто 1877 год. която 77 год. произлезе войната.

Свящ. Тилевъ не ся никога съгласява щото извършенитѣ прѣстѫпления прѣзъ 1878 год. да ся наказватъ, когато пъкъ хиляди пѫти по виновнитѣ, отличивши ся прѣзъ 1877 год. да ся освободятъ отъ всяки прѣслѣдвания. По тая причина и по причината приведена отъ Калчева е противъ цѣлий проектъ.

Воденчаровъ казва, че спорѣдъ правилника, измѣнение въ законопроекта не може да стане, затова като счита въпроса исчерпанъ, прѣдлага да ся гласува върху законопроекта на цѣло.

Д-ръ Хаканов приема законопроекта поради 3 и 4 членове, които успокояватъ духоветѣ на населението на страната съ прѣслѣдването и прогонването на злодѣитѣ прѣзъ прослѣднитѣ смутове.

Маджаровъ подкрѣпя Воденчарова.

Калчевъ мисли, че нищо не въспира Дирекцията на Правосѫдието да прѣдстави, вмѣсто тоя законопроектъ, другъ който да съдържа само 3—4 членове отъ тоя.

Караджовъ, по нѣколко причини, които обяснява, прѣдлага, ако ся приеме законопроекта, да ся продължи Амнистията и за прѣзъ 1878 година.

Н. В. Прѣосвѣщенство Панаретъ подкрѣпя за умиротворение на страната прѣдложението на Караджова, да ся продължи Амнистията, въ противенъ случай той неприема законопроекта.

Директора на Правосѫдието иска да знае съ какво може да ся оправдае амнистията, въ случай, че прѣдположимъ, че има срѣдство да я продължимъ.

Кесяковъ подкрѣпя Караджова и Н. В. Прѣосвѣщенство Панаретъ.

Караджовъ настоява на мнѣнието си, като разяснява, че настоящий законопроектъ дава на едни право да задържатъ отнетото чуждо имущество, а други заставлява да го повърнатъ назадъ, което присъединено на разнитѣ родове отмѫщения, които отъ тоя законъ ще послѣдватъ, ще тури страната въ опасно положение и процесситѣ никога нѣма да иматъ край.

Директорътъ на Правосѫдието забѣлѣжва на Караджова, че не прави разлика мѣжду граждански и криминални дѣла. Законопроектътъ е за тия послѣднитѣ. Мнѣнието на Караджова не е практично понеже само Султанътъ има право за амнистия.

Наумовъ казва, че епохата дохожда сама въ защита на злодѣитѣ. понеже, както въ Загра, напримѣръ, само въ половината на мая 1878 год. се учрѣди полицейско управление и до тогава произволътъ и силата имаха право. Затова той прѣдлага да ся отсрочи амнистията до 1878 год.

Д-ръ Странски казва, че законопроектътъ прѣдвижда двѣ нѣща: 1-о, криминалнитѣ дѣла происходивши до и въ врѣме на войната; 2-о, ненаказванието на нѣкои прѣстѫпления станали въ извѣстната епоха на тая война; Това второто е направено въ сила на амнистия. Той мисли, че трѣбва да ся разисква имали полза отъ прѣслѣдванията на нѣкои дѣла и отъ амнистията, която прикрива прѣслѣдванието на други. Спорѣдъ него само двата послѣдни члѣнове отъ законопроекта принасятъ полза на населението.

Събранието приема въпросътъ за исчерпанъ.

Става поименно гласуване, което има слѣдующий резултатъ:

Число на гласувачитѣ 43.

Задържатъ се отъ гласуване 9.

Сж за проекта 27.
„ противъ проекта 7.

Прѣдсѣдателтъ обявява, че законопроектътъ ся приема отъ Събранието.

Пристжпва ся къмъ третий въпросъ отъ дневний рѣдъ, въпросътъ за чалтицитѣ.

Отговоръ на Директора на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и пр.:

Въпросътъ за чалтицитѣ е отъ голѣма важность, въ него влизатъ голѣми економически и санитарни интереси. Правителството, като ся постанови въ Областьта, намѣри едно забранение издадено отъ военното управление да ся сѣятъ чалтицитѣ. Това запрещение се поддържа отъ Правителството и до днесъ. Много прошения ся подадоха на Правителството за и противъ сѣянието, и Правителството, за да може да ся произнесе, натовари отдѣла на земледѣлието да изучи въпросътъ. Отдѣлътъ свика коммиссия отъ компетентни хора въ Пловдивъ както и въ Пазарджикъ.

Ето рѣшенията на тия двѣ коммиссий:

Пловдивска Търговска земледѣлческ. коммис. . . . . за сѣяние
„ Санитарна коммиссия . . . . . още неизвѣстно
Пазардж. Търгов. земледѣлческа коммиссия . . . . . противъ.
„ Санитарна коммиссия . . . . . противъ.

Ето економическата часть на въпроса:

Пространство на чалтицитѣ	180,000	уврата
Да положимъ че ся сѣе на година само	40,000	„
Получватъ ся на годината кила	50,000	оризъ
Които, смѣтнати по 20—25 гр., даватъ	1,250,000	гр. десятъкъ
Правителството зимаше отъ наемъ	1,000,000	„ „

Освѣнъ това $^{8}/_{10}$ отъ тохумлуцитѣ сж кандикаятъ (пожизненни) и по това правителство има право да продава една часть отъ тохумлуцитѣ, притѣжателитѣ на които умиратъ.

Отъ тая продажба ся приблизително	1,000,000	гр.
Полза за хазната всичко	3,250,000	гр.
отъ друга страна търговията и земледѣлието ся ползоватъ: 500,000 кила оризъ по 20 гр. . .	10,000,000	гр.
отъ елафъ 60,000 кила по 30 гр.	1,800,000	гр.
отъ кърта 85,000 „ „ 10 гр.	850,000	гр.
отъ юзме 150,000 „ „ 10 гр.	1,500,000	гр.
Полза за земледѣлието итърговията всичко . . .	14,150,000	гр.

Секретарьтъ прочита едно прошение, постжпило чрѣзъ Дирекцията на Земледѣлието и Търговията, отъ жителитѣ на Т. Пазарджикский департаментъ, съ което доказватъ, че унищожението на чалтицитѣ въ тоя департаментъ е общото желание на всичкитѣ жители.

Янколовъ ся ограничава въ санитарната страна на въпроса. Кога ся сѣятъ чалтицитѣ ся поливатъ съ вода, която безъ да ся поднови стои въ четвьртитѣ дъмги на чалтицитѣ. Тъй, на открито полѣ, ся растила една водна повръхность отъ 40,000 хиляди уврата, съ дебелина 12 сантиметра. Водата кисне най малко три мѣсяци, прѣзъ най жаркото врѣме на годината. Испарена малко по малко, тая вода подъ влиянието на слънцето дава животъ на милиарди малки микроскопи-

чески животинки, на които фермантацията ражда миазмитѣ, които миазми отравятъ кръвьта на хората и на животнитѣ. Да видимъ сега каква полза има за населението ако прѣзре съвѣтитѣ на здравословната наука и послуша паричнитѣ. Отъ 15,000-тѣхъ души работници на ориза ще ся разболѣятъ отъ трѣска непрѣменно 45 % тѣхъ, които болни, ако иматъ нещастието да страдатъ отъ трѣската въ течение на три мѣсеци, ето за тѣхъ, за населението, една загуба отъ 6,000,000 гроша, като ся смѣтне на человѣкъ по 9 — 10 гр. надница. Знаемъ, че въ врѣме на сѣяние не произлиза повече отъ 4,000,000 гр. печалба. Видно е, че ако ся въспре работението на чалтицитѣ печалба сж: 1-о, 2,000,000 гр. и 2-о, което е най главното, здравието на хората. При това като сѣятъ неработени чалтици, земята имъ въ извѣстно число години ще ся улучши и ще даде онова което може да ся очаква отъ тия мѣста полза. Въ заключение Янковъ прѣдлага, въ името на человѣчеството, на интереситѣ на отечеството, да ся унищожатъ чалтицитѣ.

Ив. Ст. Гешевъ приема приврѣменно само да ся позволи работянието на чалтицитѣ; споредъ него има достатъчна полза за хазната и за търговията.

За подкрѣпление на прѣдложението си той разяснява че при всичкитѣ здравословни причини, образованитѣ Правителства не запрѣтяватъ извѣстни индустрии заради економията която тѣ даватъ. Тъй, и въ Испания и въ Америка оризътъ ся произвожда въ голѣмъ размѣръ. Въ фабрикитѣ за кибрити зжбитѣ на работницитѣ падатъ вжтрѣ въ три мѣсеци, и при всичко това светътъ не ся е лишилъ, нѣма да ся лиши отъ кибритъ. Въ рудницитѣ сжщо работницитѣ сж изложени на хиляди опасности, както напримѣръ въ рудницитѣ за олово. При това, произведенията на оризъ въ Областята ни, извѣстно е на синца, дава работа на много работници, които сж сега особенно твърдѣ много. За това Гешевъ прѣдлага, вмѣсто да ся провождатъ паритѣ ни въ Испания и другаде за оризъ, да ся позволи приврѣменно работенията на чалтицитѣ, догдѣто Правителството въведе на мѣстото имъ другъ родъ произведения, като Захарната трьсть напримѣръ.

Д-ръ Странски казва, че който и да е економистъ, знае че благосъстоянието на една държава зависи отъ увеличението цифрата на населението ѝ: бюджетътъ бива рѣдовенъ кога рѣдовно и достатъчно данъци ся събиратъ, а данъцитѣ идатъ отъ населението, което чалтицитѣ лишаватъ отъ хиляди добри и здрави работници. Че чалтицитѣ иматъ злотворно влияние на всичко което диша, доказва ся отъ това, че до земитѣ на чалтицитѣ нѣма сѣла. Само голѣмитѣ капиталисти може да очакватъ полза отъ бѣдствието на работницитѣ на ориза. Единъ говори че при всичкитѣ опасности и незгодности, индустрията на оризътъ не ся по малко развива въ образованитѣ държави. Тоя господинъ забравя, че въ образованитѣ държави фабрикитѣ и рудницитѣ си иматъ строги правила, че тамъ е осигоренъ живота на повредени работници и на фамилията имъ. Въ заключение на вече казаното, Д-ръ Странски прѣдлага слѣдующето:

Областното Събрание, като зима актъ отъ разискванията върху запитването на Н. Крьстева, кассателно до чалтицитѣ въ Източна Румелия, прѣпоржчва на Правителството унищожението имъ и минува на дневний рѣдъ.

Величковъ счита въпроса исчерпанъ и че остава на Събранието само да му даде резолюция, отъ своя страна той приема прѣдложението на Д-ръ Странский.

Матакиевъ, въ допълнение на казаното по въпросътъ на чалтицитѣ той

знае ползата и врѣдата имъ. Той ся съмнява въ точностьта на ползитѣ принесени отъ чалтицитѣ, както и да е въпросътъ ся заключава въ това, да ся уравновесять печалбитѣ съ врѣдитѣ, и това направено да ся отхвьрлять или приематъ чалтицитѣ. Казва ся, че всѫдѣ по рудницитѣ и фабрикитѣ грози опасность. Но не се помѣна разликата, не ся казва, че тамъ опасностьта не ся простира по далечь отъ живота на работника, а тука тя ся уражнява и на самото население, което не ся ползува отъ чалтицитѣ. Сега Т. Пазарджикский департаментъ ся радва на здравъ климатъ, когато прѣди нѣколко години географитѣ глашаха, че тамъ климатътъ е не здравъ. Тоя Департаментъ дължи добрий си климатъ на неработението на чалтицитѣ. Чухме че въ Америка и Испания сѣяли оризъ, но да ся попитаме и безъ това климатътъ ще ли бѫде тамъ здравъ както това ся случва тука. Но въ Италия и Америка водата залива отъ само себѣ полѣтата, и тамъ сѣятъ защото ако не сѣятъ врѣдитѣ на населението не сѫ по-малко. Подиръ това Матакиевъ обяснява, че ползитѣ отъ чалтицитѣ за правителството не сѫ тъй голѣми отъ продажбата имъ, защото повечето отъ тѣхъ сѫ притежания на мѣстни лица, че 2/3 отъ добитака, който работи въ чалтицитѣ умира, а ако населението при бившето правителство до послѣдня година е сѣяло оризъ то е правило това отъ нѣмайкадѣ. Най сетнѣ той подкрепя прѣдложението на Д-ра Странский, като добавя че въ 4 години приходитѣ отъ скотоводството ще покриватъ приходитѣ отъ чалтицитѣ.

Събранието приема въпроса исчерпанъ.

Прѣдложението на Д-ра Странский, подложено на гласувание, ся приема съ ржкоплескание отъ Събранието.

И. Груевъ прѣдлага да ся отправи по прѣдмѣта на чалтицитѣ слѣдующий проектъ за адрессъ къмъ Негово Сиятелство Главний Управитель (чете адресса).

Кесяковъ подкрѣпя прѣдложението на Груева, като моли Правителството да земе въ внимание и това, че земитѣ на чалтицитѣ не сѫ правителственни, а частни, и кога ся продаватъ да ся държи смѣтка и на нашитѣ за право притежание които ще прѣдставятъ куповачитѣ, каквото да ся изисква отъ правителството само оная сумма която отговаря на правото за приходъ което притежава.

Шехъ Ефенди поиска да повьрне въпросътъ на чалтицитѣ, както и Ахланлѫ, нъ тѣ сѫ поканиха на прѣдмѣтътъ.

По прѣдложението на Златарева проекта за адресса на Груева, приетъ отъ Събранието, ся праща въ секцииитѣ за разглѣждание.

4-й въпросъ отъ дневний рѣдъ, относително неприсъединенитѣ отъ Областьта села, ся отлага по причина, че Директорътъ на Вѫтрѣшнитѣ дѣла не е получилъ отговоръ по тоя прѣдмѣтъ отъ отдѣла на Общитѣ Сгради.

Величковъ прѣдлага отпускъ отъ петъ минути по причина на непълнотата на Събранието.

Слѣдъ отпускъ прочита ся прѣдложението на Кесякова относително избирателнитѣ списъци. Измѣнено по слѣдующий начинъ прѣдложението на Кесякова ся подкрѣпя, гласува и приема.

Прѣдложението на Кесякова: Областното Събрание като рѣшава и възлага на правителството грижата да състави списъци на избирателитѣ на всѣкиго да ся даде чрѣзъ общинскитѣ власти по една постоянна карточка съ името му, № на уча-

стъка, на улицата на кѫщата му, щото да ся прѣдвардятъ погрѣшкитѣ неволни и по незнание, и минава на дневний рѣдъ.

Минава ся на 6-й въпросъ отъ дневний рѣдъ — въпроса за милицията и жандармерията.

Воденчаровъ казва, че въпросътъ за милицията и за жандармерията, е най важний защото на тия двѣ тѣла ся въвѣрени честьта, имота и живота на всякой гражданинъ и при все това той е прѣнебрегнатъ.

Жандармерията е съставена отъ неблагонадѣжни и нищожни сѫщества. Правителството трѣбваше да прѣдстави часъ по-скоро законопроектъ по тая часть, то обаче не спѣши; часътъ приближава когато ще чуеме затварянието на сессията. Вслѣдствие на казаното прѣдлага да ся прѣпоржчи на правителството да прѣдстави безотлагателно проектъ за милицията и жандармерията съ изложение на причинитѣ които сѫ забавили неговото приготвяние до сега.

Директорътъ на Общитѣ Сгради обявява, че причинитѣ на недоброто състояние въ което ся намѣрватъ милицията и жандармерията, както всякой знае, произлѣзохѫ отъ неспособностьта на пьрвий имъ командантинъ. Новий командантинъ съ всички усилия залѣга да имъ даде желаемото устройство и не е далечь врѣмето, въ което ще се постигне цѣлта. Ако жандармерията е куцала до сега това ся длъжи на много причини, отъ които най главната е нѣманието на оржжие за жандармитѣ. Правителството увѣрява почитаемото Събрание, че скоро ще урѣди това тѣло. Колкото за законопроектътъ правителството нѣма какво да прѣдстави понеже Уставътъ го е прѣдвидѣлъ.

Маджаровъ възразява на Воденчарова, че ако има калпави жандарми това нещо да каже, че всички сѫ такива. Той не приема увѣрението на Веденчарова че всички жандарми сѫ неблагонадѣждни и нищожни сѫщества, понеже за да ся зачислятъ въ жандармерията ся изисквало свидѣтелства отъ населението за тѣхното повѣдение и благонадѣжность. Тука не ся касае за законопроектъ, стига да свършимъ които имаме, а въпросътъ е да правимъ бѣлѣжки върху неиспълнението на прѣдписанията на Устава по тая часть.

Воденчаровъ увѣрява, че въ Бургаский Департаментъ 10 % жандармитѣ отговарятъ на назначението си. Желателно е, продължава той, да ся намали състава на жандармерията, а че намаление може да стане безъ ущърбъ на добрий порядъкъ, това ся доказа отъ Русската Администрация: Окржжнитѣ началници имаха порядъкъ и тишина само съ по 20—30 жандарми.

Директорътъ на Общитѣ Сгради забѣлѣжва на Воденчарова, че дѣйствително жандармерията въ Бургазский Демартаментъ стои въ най лоше положение. Причината на това ся отмахна съ свалянието на висшитѣ власти, и въ кратко врѣме тамкашната жандармерия ще може да се улучши.

Стамболовъ подкрѣпя съ примѣръ мнѣнието на Воденчарова, че всѫдѣ както и въ самий Пловдивъ има жандарми, които заслужватъ прѣзрѣнието на населението. При това иска да знае на кое основание прости статски личности се радватъ на правата, които дава офицерский мундиръ, кога хора военни ся държатъ отстранени отъ служба.

Директорътъ на Общитѣ Сгради отговаря, че цивилни служатъ въ жандармерията на основание на особенъ за това членъ отъ Органический Уставъ.

Беневъ сподѣля мнѣнието исказано отъ Маджарова и прѣдставя на одобрѣние на Събранието слѣдующето прѣдложение:

Областното Събрание, съгласно съ 457 членъ отъ Органический Уставъ, рѣшава, че началницитѣ на жандармерията въ околийскитѣ градове сж и полицемейстори, както и тия началници на жандарми въ департаментални градове сж полицмейстори и ся длъжни да извършаватъ заповѣдитѣ на граждански началници. Като полицмейстори офицеритѣ ще получаватъ само жалование на полицмейстори, което трѣбва да ся опрѣдѣли съ единъ правилникъ върху отчисленитѣ офицери отъ военната имъ часть и за заниманието имъ на гражданска служба.

Вълковичь отговаря, че правителството испълнило една часть отъ прѣдложението на Бенева, като е дало наставления съобразно съ 457 членъ отъ Устава.

Калчевъ казва, че въпросътъ за състава на милицията е работа на Бюджетарната Коммиссия.

Воденчаровъ иска да се изработи правилникъ съгласно съ 461 членъ отъ Органический Уставъ.

Прѣдсѣдателтъ прѣдлага на Воденчарова да си формулира прѣдложението.

Воденчаровъ чете писменното си прѣдложение: Областното Събрание като прѣпоржчва на правителството изработванието на прѣдвидений въ 461 членъ отъ Органический Уставъ публично-административенъ правилникъ, минава на дневний рѣдъ.

И. Груевъ казва, че публично административний правилникъ не прави законъ който не сжществува. Затова мисли, че прѣдлаганий правилникъ е прость правилникъ а не публично-административенъ.

Тилевъ приема прѣдложението на Бенева.

Матакиевъ мисли, че прѣдложението на Воденчарова обема въ себе си прѣдложението на Бенева.

Салабашевъ не разбира каква разлика има между публично-административенъ правилникъ и между простий правилникъ. Съгласенъ съ мнѣнието на Матакиевъ.

Прѣдсѣдателтъ поканва Бенева да си съобрази прѣдложението съгласно съ правилника, т. е. да се каже, че се минава на дневенъ рѣдъ, ако иска да се тури на гласувание.

Прѣдложението на Воденчарова се подкрѣпя, гласува и приема.

Прѣдложението на Бенева, измѣнено както слѣдва, се тоже приема.

Прѣдложението на Бенева: Областното Събрание, като препоржчва на правителството да вмѣсти въ публично-административний правилникъ за жандармерията, членътъ: „Началницитѣ въ кантонскитѣ и Департаменталнитѣ сѣдалища сж полицмейстори и немогатъ да получаватъ жалование освѣнъ за полицмейсторство“, минава на дневенъ рѣдъ.

Прѣдсѣдателтъ обявява дневний рѣдъ исчерпанъ, идущето засѣдание ще стане въ понедѣлникъ и на дневенъ рѣдъ ще бѫде:

1-о. Избиранието на Постоянний Комитетъ;

2-о. Рапортъ на Секционната Коммиссия върху проектътъ за заплатитѣ на чиновницитѣ;

3-о. Разискването на законопроекта за заплатитѣ, прѣдставенъ отъ 11 члена;

4-о. Запитването на Наумова, относително оставката на единъ онеправданъ офицеръ;

5-о. Прѣдложението на Воденчарова, относително състава на жандармерията.

Днешното засѣдание се закрива часа въ 5 подиръ пладнѣ.

Прѣдсѣдатель: **Ив. Ев. Гешовъ**

Подпрѣдсѣдатели: Д-ръ Стамболски, Д-ръ Странский

Секретари: Ив. Ст. Гешовъ, Саллабашовъ